

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : PETRE BORS

APARE ODATA PE
SĂPTĂMÂNĂ

— PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 >
Pe 3 luni . . . . . 8 >

Studentii plătesc pe jumătate
Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCURESCI

Cheul Dâmboviței (Oasa Cănuță)
Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Oare-care modificări pentru legea organică a Curței
de Casație de Petre Bors.

Jurisprudență română:

Inalta Curte de Casație secțiunii-unite: *Statul recurs silvic.*

Curtea de Apel din București secția III: *Liquidatorii firmei M. I. Mierconsch & fils și alții cu fabrica de mașini „Germania“, Esra Penchas, Socec & Comp. și alții.*

Idem idem: *Al. Flechthenmacher cu Ministerul de finance.*

Cronica Judiciară.

Oare-cari modificări pentru Legea Orga-
nică a curții de Casație.

În timpurile reglementare, judecata proceselor trecea prin trei grade de jurisdicție, ba mergea și la Vodă sub formă de anafora. Inalta Curte în Muntenia și Divanul Domnesc în Moldova erau instanțe superioare, dară cari judecau pentru a treia oară tot în fond procesul. Era o calamitate să ai trebuință de a deschide ușile tribunalelor, că nu terminai judecata cu zecimi de ani, sub două sau chiar trei domnii. După unirea țărilor surorii, sub domnia principelui Cuza, acele divanuri s'au desființat și s'au înlocuit prin legea de la 24 Ianuarie 1861 cu *Curtea de Casație*, instituție modernă, de proveniență franceză.

Astăzi în fruntea și d'asupra tutului instan-

țelor judecătorești stă această supremă Curte, care ca un far de lumină veghiază pentru ca legile țerei să fie just interpretate, așa cum legiuitorul a voit, și pentru ca ele să fie tot atât de sincer aplicate. Ea nu este un al treilea grad de jurisdicție care să judece fondul procesului. Ea nu cercetează faptele cauzei pentru a le recunoaște sau a le nega existența, nici examinează convențiunile pentru a le determina înțelesul clauselor; căci atât faptele, cât și convențiunile, le-au constat și le-au apreciat cu deplină suveranitate judecătorii fondului. Misiunea ei ca instanță excepțională sau extra ordinară este de a căuta, ca legea și principiile de drept să fie just aplicate și interpretate; așa ca să readucă pe judecătorii fondului a repara atingerile aduse legilor. Ea este o instanță supremă instituită ad-hoc și pusă între legiuitor și între legi, pentru a face ca acestea să fie respectate. Ca una ce nu judecă de cât hotărârile instanțelor de fond date în ultima instanță, pe dată ce în acele judecăți constată că legea a fost rău înțeleasă sau rău aplicată, ea nu aplică însuși dreptul la faptele cauzei și la părțile care pledează, ci trimite fondul litigiului a se vedea de o instanță de același grad ca aceea a cărei hotărîre a anulat-o. Menirea Curții de Casație tinde cu osebire la unitatea legislației prin stabilirea unității de jurisprudență, care o face mai cu seamă când dă hotărîri în Secțiunii-Unite. Aceste hotărîri sunt supremul învățământ și normă pentru toate celelalte instanțe inferioare.

Inființarea Curței noastre de Casașune a avut loc la 15 Martie 1862, iar greșa ei s'a format și primea recursuri încă de la 11 Februarie 1862. Funcționarea ei datează numai de o $\frac{1}{3}$ parte de secol, căci în plinește 34 ani la 15 Martie viitor. Necesitatea și utilitatea ei a prins deja la noi rădăcini adânci, în cât nu credem să se găsească vre-odată un om de Stat atât de tâmpit, care să se hasardeze a atinge o instituțiune atât de salutarie și indispensabilă. Ca toate lucrurile la începutul lor, ea a putut lăsa mult de dorit în trecut; ceea ce se explică din cauza lipsei unui personal meritos. Astăzi când nu ne lipsesc persoane culte și instruite prin premoirile urmate de vr'o zece ani incoa; această Curte a devenit Senatul înțelept al justiției și salvaguardia drepturilor justițiabililor. Decisiunile în mare parte date de la 1882 incoa fac fala și ornamentul unei justiții civilisate.

De la 1861 legea organică a avut cinci modificări. Mai întâi prin legea de la 7 August 1864 s'a supres secțiunea reclamașunilor, în cât din trei secțiuni au rămas numai două. Admitem fără nici o rezervă această supresiune, și regret că nu e aci locul să demonstrăm superfluitatea și lucsul unei secțiuni a reclamașunilor. Lipsa ei de altminteri nici se simte, și atribușunile ce acea secțiune avea se îndeplinesc de secțiunile rămase, fără vre un obstacol. În al doilea rând veni legea de la 19 August 1864, care a prescrist modificările necesitate din cauza supresiunii secțiunii reclamașunilor. Apoi prin legea din 12 Martie 1870 s'a preschimbat numirea secțiunii civile și criminale în secțiunea întâia și secțiunea a doua, determinându-se atribușunile și competența fie-căreia. După aceasta urmă legea din 22 Aprilie 1886, care stabili vacanșele și durata lor. Și în fine în al cincilea rând legea organizării judecătorești din 1 Sept. 1890 pune alte modificări, fixându-se noii condișuni de capacitate la numirea personalului Curții.

Experiența dobândită în cursul a 34 ani, și aglomerașunea proceselor impun astăzi noii modificări. Legi speciale, și mai cu seamă miile de procese fiscale și electorale, au mărit mult cercul competenței Curții de Casașune, absorbind timpul preșios în judecarea celor-alte procese obicșnuite, așa că justițiabili sufer. Necesitatea reclamă astăzi augmentarea personalului acestei Curți cu cel puțin

patru consilieri. Dacă acest număr se mărește, se poate ori-când trebuința ar cere a se constitui o secțiune ad-hoc, care să vizeze în zile anumite toate cauzele excepșionale. Această cerință se impune și mai mult, dacă se va recunoaște de o utilitate generală și invederată lărgirea încă a sferii competenței Curții de Casașune. Ast-fel nu s'ar dobândi o mai mare garanție și imparțialitate de cât atunci, când s'ar lua verificarea titlurilor aleșilor senatori și deputași din atribușunile corpurilor legiuitoare, și s'ar da verificarea și judecata contestașunilor Curții de Casașune, care să le reguleze în Secțiuni-Unite. Fără indoială pentru aceasta urmează să se desfiinșeze art. 40 din Constitușione, ceea ce necesitează convocarea unei Constituante. Nu ar fi un lucru greu de a se recurge la acest mijloc, când sunt și alte multe chestiuni la ordinea zilei cari cer reformarea lor prin Constitușione. Așa bună-oară nimic mai indispensabil și mai legal, de cât să se proclame tot prin Constitușione și inamovibilitatea magistraturei, bine înșeles, suspendându-se actuala lege de inamovibilitate. Noi credem că ar fi util să se facă tot de Curtea de Casașune și verificarea titlurilor aleșilor consiliilor judeșiane, rămând ca acestea să verifice pe ale membrilor consiliilor comunale. Asemenea ar fi mult mai nemerit primeneala consilierilor Curții de Casașune distribuși la diferitele secțiuni, nu ca până acum prin așezarea lor fixă la secșionca I și a II-a, ci prin tragerea la sorși cel puțin odată la începutul fie-căruși an judiciar.

În urmă legei de la 29 Oct. 1877 atribușionele ministeriului public s'au redus, și a rămas numai un procuror general cu un procuror de secșione. Astăzi procurorii lucrează ca parte principală în cauzele penale, și au un rol obligatoriu în afaceri de minori, interdiși și câte-va mărginite cauze. Poate că asemenea reducere de atribușioni să valoreze la instanșele de fond, nici cum însă și la Curtea de Casașune, unde supresiunea conclusiunilor sale este o nesocotinșă a respectului datorit legilor. Vocea legei nu găsește un organ mai acreditat și mai imediat de cât în procuror, care este reprezentantul ei. Supresiunea procurorului de a lua conclusiuni a putut satisface ambișunea unor advocași, pe cari i importunează o cuvântare dată în urma pledărilor, și la care nu se poate raspunde; nici cum însă nu sa-

tisface cerințele legii, care reclamă cuvântul reprezentantului ei legal. Trebuie dară ca la Curtea de Casațiune să fie concluziunile ministeriului public obligatorii în toate cauzele, pentru care înființarea încă a unui post de procuror se impune.

Spre a corespunde la aceste cerinți, să se mărească negreșit personalul grefei, făcându-se o organizare mai bună ca actuala, și prin care să se țină cont de stagiū determinându-se și gradul ierarhic cuvenit grefierilor. Asemenea, având în vedere starea de scumpete a traiului, trebuie ca retribuțiunile personalului magistraților cum și a grefierilor să se mărească; cea-ce nu poate fi o dificultate, când taxele judecătorești destul de urcate dau fiscului un venit foarte însemnat. Nu credem de loc exagerat a se fisa retribuțiunea primului președinte la două mii lei mensual, a președinților de secțiune și a procurorului general la câte una mie nouă sute lei, a consilierilor la câte una mie opt sute lei, a procurorilor de secțiune la câte una mie șapte sute lei, a primului grefier a opt sute lei, a grefierilor de secțiune a șase sute cincizeci lei, și a celor-l-alți funcționari cu un adaos de a patra parte.

Hotărârile instanțelor de fond trecute prin filiera a două grade de jurisdicțiune au cu sine presupțiunea verității. Trebuie o matură reflecțiune care să facă pe justițiabilul ce a pierdut cauza să recurgă la instanța excepțională a Curții de Casațiune. Judecătorii pot de multe-ori ca oamenii să greșească în interpretarea sau aplicarea legilor, sau pot să judece fără să fie competenți, sau une-ori pot chiar săvârși un esces de putere. A repara asemenea hotărâri vulnerabile, este misiunea Curții de Casațiune. Decă recursurile cari să fac nu trebuiesc făcute prin ignoranță, legeritate sau ambițiune, ci după o serioasă chibzuință și deliberare. Acel care recurge în casațiune are o fermă și intimă convingere, că judecătorul fondului a interpretat sau aplicat greșit legea. Pentru aceste motive legiuitorul prin art. 46 din legea organică a Curții de Casațiune a îngădit facerea recursurilor cu oare-care formalități substanțiale, fără a căror observare ele devin nevalabile. Dară aceasta, s'a observat din practică, că încă nu îi suficient. Pentru ce la noi s'ar face osebit de cum se procede în Franța, recursu-

rile nemotivate? Art. 47 prescrie, ce e dreptul, că odată cu prezentarea recursurilor părțile să prezinte un memoriū deslușitor; dar în termenii legii această dispozițiune este *facultativă*. Noi credem, că aceea ce este numai facultativ să devină *obligator*. Când un recurs se prezintă, trebuie în același timp sub pedeapsă de nulitate a se plăti citațiunile și a se aduce dosarul fondului până în zece zile, după care până în alte cinci-spre zece zile recurentul să depună toate motivele ce are grefei casațiunei și pe care să le comunice imediat adversarului, care să fie dator a riposta prin o întâmpinare asemenea abreviată până în zece zile, după care numai să se dea cauza unui consilier în facere de raport: eară raportul să fie negreșit făcut până într'o lună cel mult, după care să se ficese termen de înfățișare. Orice recurs nemotivat să devină inadmisibil, Curtea de Casațiune trebuind a'l respinge fără citarea părților. Prin asemenea procedare nu numai că recursurile s'ar mai împuțina; dară ele ar fi mult mai serioase, și ar corespunde scopului ce un recurent și propune. În Franța recursurile nemotivate, și cari nu se bazează pe un anume text de lege, sau pe un esces de putere, sau pe o incompetență, devin de reguă generală inadmisibile. Asemenea modificare știu, că chiar s'a semnat în relațiunea ce Inalta Curte de Casațiune la 20 Ianuarie 1877 a prezentat'o Suveranului țerei, în baza îndatorirei ce are după art. 81 din legea sa organică (v. bulet. c. cas. pe anul 1876 la pag. 703-718, publicat și în Mon. ofic. No. 15, 1877)

Dacă art. 47 va fi modificat în acel sens, atunci și rapoartele domnilor judecători, cari trebuiesc să se facă după prescripțiunile art. 53, vor urma să fie mai detaliate. Pe lângă relațiunea cursului cauzei cu circumstanțele sale, pe lângă mențiunea motivelor cari au fost baza hotărârei atacată cu recurs, pe lângă resumatul mijloacelor de casare și a întâmpinării intimatului: raportul să mai conțină și mențiunea de precedentele Curții asupra punctelor în discuțiune puse în recurs, bine înțeles fără ca judecătorul raportor să-și exprime părerea.

O altă modificare, în interesul justiției și al justițiabililor, ar fi să se schimbe art. 74 din legea Curții de Casațiune, introducându-se următoarele inovațiuni. Când o cauză judecată de o Curte de

apel, saŭ de un tribunal în ultima instanță, se casează; atunci Curtea de apel, saŭ tribunalul unde sînt mai multe secțiuni, să fie datoare a judeca aceea cauză în secțiunii-unite. Eară când de a două oară Curtea de Casațiune casează acea hotărîre pentru același motiv ca acel de întăi; atunci instanța de trimetere care nu este chemată de căt a îndeplini o pură formalitate, conformându-se doctrinei Inaltei Curți, să îndeplinească formalitatea în ședință publică cu toată solemnitatea, fără însă să se mai citeze părțile. Nu admitem cătuși de pușin opiniunea emisă în relațiunea susmenționată de la 20 Ianuarie 1877, că în asemenea cas Curtea de Casațiune să judece în Secțiunii-Unite cauza în fond după elementele de fapt, ast-fel precum sunt constatate de instanța de trimitere. Aceste modificări, și altele ce mai bine le ar putea chibzui însăși Inalta Curte prin o relațiune ce ar putea da cont. art. 81 din legea sa organică, și care ar face obiectul unui studiŭ pentru o comisiunea specială ce ministrul de justiție ar putea întocmi, noi credem că aŭ devenit acuma indispensabilă și pentru care fine le semnalăm.

Petre Borș.

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASATIE, SECȚIUNI-UNITE

Audiența de la 21 Decembrie 1895

Președenția d-lui C. E. SCHINA, Prim-Președinte

Statul, recurs în materie silvică

Delict silvic.—Apel.—Dacă hotărîrile tribunalelor prin care se suspendă judecarea unui delict silvic pînă ce pe cale civilă se va statua cui aparține proprietatea terenului după care s'a comis delictul, se pot ataca cu apel.

Ședința prin care tribunalul suspendă judecata unui delict silvic pînă ce pe cale civilă se va judeca cesțiunea prejudicială a proprietății terenului după care s'a comis delictul, constituind un adevărat declinatoriu de competență în privința judecării acestui drept de proprietate: ea are, în căt privesce acest punct, caracterele unei sentințe definitive și ca atare poate fi atacată cu apel, independent de hotărîrea ce se va da asupra fondului.

Decisiunea No. 11|95. Casată decisiunea Curței de Apel din Iași, secția I, No. 626 din 1895.

S'a citit raportul dresat în cauză de d. consilier I. Prodan

S'a ascultat: d. M. Antonescu, avocatul Statului, în desvoltarea motivului de casare invocat în lipsa

intîmărilor și d-nu procuror general G. Filitti, în conclusiunile sale emise.

Curtea deliberând,

Asupra motivului de casare invocat:

«Esces de putere, căci Curtea de Iași nu putea să respingă ca inadmisibil apelul Statului, pînă când pe cale civilă, se va statua asupra dreptului de proprietate asupra pădurei din care s'a comis delictul, punând ast-fel în suspensiune acțiunea penală, întru căt delicuenții nedovedind cu nimic dreptul de proprietate ce susțin că aŭ asupra pădurei, iar Statul avînd posesiunea, Curtea era ținută să judece apelul precum și cesțiunea posesiunii și eventual și aceea a proprietății, venite în mod incidental înaintea sa. mai ales că nici un text de lege, nu autorisă tribunalele corecționale a suspenda acțiunea penală pentru a se dovedi proprietatea și cu atît mai mult în casuri de delict silvice».

Considerând că cesțiunea dedusă judecăței este aceea de a se stabili dacă sunt saŭ nu susceptibile de apel sentințele prin cari tribunalul, în materie penală (în specie în materie de delict silvic), suspendă judecata acțiunii publice pînă ce se va judeca înaintea instanțelor judecătorești civile cesțiunea prejudicială a proprietății, ridicată de delicuent;

Considerând că atît codul de procedură penală, prin art. 195, căt și codicele silvic, prin art. . . ., supunînd dreptului de apel sentințele date de tribunal în prima instanță, fără ca să specifice cari sunt anume hotărîrile cari să însușească caracterele unei sentințe în înțelesul citatelor articole, cătă ca în această privință să se aplice regulele statornicite de procedura civilă, ca unele ce sunt nisece regule de drept comun;

Considerând că procedura civilă consacra prin art. 316, ca principiu general, dreptul părții nemulțumite de a ataca cu apel sentințele date de tribunal într'o cauză pe care nu o putea judeca în ultima instanță; că singura excepțiune la această regulă este aceea prevădută de art. 323, dupe care în contra hotărîrilor preparatorii nu se poate forma apel de căt de odată cu hotărîrea dată asupra fondului;

Considerând că prin hotărîri preparatorii nu se înțelege de căt acele hotărîri prin cari se ia oare-cari măsuri ce aŭ de obiect numai și numai de a pune procesul în stare de a primi o soluțiune definitivă, fără să prejudece fondul; că aceasta reese învederat din prescripțiunile clare și categorice ale art. 159 din zisa procedură, care prevede că în toate cauzele în care fondul procesului nu se poate judeca îndată, judecătorii pot să ordone, într'un mod *preparator și probator*, verificarea scripturilor, cercetări prin martori, mergeri la fața locului, raporturi de esperți, interogatoriul părților, și ori-ce alte operațiuni preliminare, dacă toate acestea sunt folositoare pentru descoperirea adevărului și permise de lege;

Considerând că dacă acestea sunt hotărîrile zise preparatorii și dacă art. 323 din proc. civilă numai în pri-

vința lor face excepțiune, declarându-le nesusceptibile de apel de cât odată cu hotărîrea dată asupra fondului apoi rămîne evident că ori-ce altă hotărîre care, de și nu tranșează fondul procesului în întregul sîu, terminându-l în mod cu totul desăvîrșit, se pronunță însă asupra unor fine de neprimire, excepțiuni sau cereri incidente independente de fond, statuând asupra lor definitiv, toate aceste hotărîri nu pot fi considerate ca nise hotărîri preparatorii, ci trebuiesc a fi privite ca avînd caracterul unor sentințe definitive în înțelesul citatelor articole de lege, și prin urmare ca fiind susceptibile de a fi atacate cu apel înainte de a se pronunța hotărîrea asupra fondului procesului;

Considerând că sentința prin care tribunalul suspendă judecata unui delict silvic, pînă ce pe cale civilă se va statua cuî aparține proprietatea terenului după care s'a comis delictul, constituind un adevărat declinatoriu de competență în privința judecării acestui drept de proprietate, ea are, în cât privesc acest punct, caracterele unei sentințe definitive și ca atare poate fi atacată cu apel, independent de hotărîrea ce se va da asupra fondului.

Considerând că hotărîrea supusă recursului, declarând neadmisil apelul făcut contra unei asemenea sentințe, a violat prin aceasta regulile precitate, și dar mijlocul de casare invocat se găsește întemeiat.

Pentru aceste motive, de acord cu conclusiunile d-lui Procuror General G. Filitti, Curtea casează.

CURTEA DE APPEL DIN BUCURESCI, SECȚIA III

Audiența de la 15 Noembrie 1895

Președenția D-lui G. E. SCHINA, Președinte

Decisiunea No. 58

I. Bómbă, M. I. Miercusch și Leon I. Miercusch în calitate de lichidatori ai firmei I. M. Miercusch fils și Zăhăreanu & Comp., Ergas & Samuil cu Fabrica de mașini Germana, falitul Esra Penhas, G. Panu, sindicul falim, Al. Milicescu, Căpitan Socek și Socek Comp., Zoe Zlătescu, azi Baly, Căpitan Bally, Tache Mihăescu și Șapira.

Faliment.—Ipotecă.—Dacă ipoteca constituită de un comerciant, căzut în urmă în stare de faliment, este anulabilă când se constată că data constituirii este posterioară datei fixată de tribunal pentru încetarea plăților.

Ipoteca constituită de un comerciant ce în urmă este declarat în stare de faliment, se consideră ca făcută în fraudă creditorilor și prin urmare anulabilă, când data constituirii acelei ipotecă este posterioară datei fixată de tribunal pentru încetarea plăților.

S'a ascultat B. Missir și I. Boombă, lichidatorii firmei Miercusch fils, în lipsa lichidatorilor M. I. Miercusch și Leon Miercusch; d-l I. Boombă avocatul apelantului I. Zăhăreanu; d-l Sc. Boroșnai, avocatul intimitei fabrica de mașini Germana: d-l M. Cornea, avocatul falitului Esra Penhas, d-l G. Panu, avocatul sindic; d-l G. Saita, avocatul d-lui căpitan Socek, Al. Milicescu și Socek &

Comp.; d-l Al. Pretorian, avocatul d-lor Zoe Zlătescu ați Bally, căpitan Bally și Tache Mihăescu; d-l I. Rădoi, avocatul d-lui N. Șapira.

Curtea deliberând,

Asupra apelurilor făcute de către d-nii I. Boombă, M. I. Miercusch și Leon I. Miercusch în calitate de lichidatori ai firmei comerciale „I. M. Miercusch fils“ și de către Zahareanu & Comp. și A. Ergas et Samuelli în contra sentinții cu No. 1636/94 a Trib. Ilfov, secția comercială, apeluri cari au fost conexe prin încheierea acestei Curți cu No. 1684/95;

În ceea ce privește apelul făcut de către Ergas et Samuelli;

Avînd în vedere că obiectul cererei cum a fost formulată înaintea primei instanțe, este ca apelanții să fie verificați și admiși la pasivul falimentului Esra Penhas, ca creditorii hipotecari cu suma de 171,745, lei, creanță constatată prin contractul de ipotecă autentificat de secțiunea de Notariat sub No. 10319/93 înscrisă de Trib. Prahova sub No. 34/93.

Că în contra acestei cereri, intimații s'a u opus pe cale de contestațiune la verificare, cerînd în același timp anularea și schimbarea datei încetării plăților fixată în mod provisoriu prin sentința declarativă a falimentului;

Că tribunalul prin sentința apelată, admițînd atât contestațiunea la verificare, cererea de schimbare a datei încetării plăților, cât și cererea de nulitate a ipotecei a fixat în mod definitiv, epoca încetării plăților la 16 Octombrie 1896, a declarat de nul titlu apelanților și le-a respins cererea de a fi verificați și admiși la pasivul falimentului Esra Penhas;

Avînd în vedere că apelanții, în prima linie au ridicat incidentul că, în conformitate cu dispozițiunile art. 722 cod. com. ipotecile constituite asupra bunurilor debitorilor, urmau să fie anulate față de masa creditorilor, că cel puțin în această privință nu poate lua cuvîntul de cât sindicul care a intervenit în procesul de anulare, iar nici de cum falitul și cei-l'alți intimați care n'a u asemenea cădere;

Avînd în vedere că este adevărat că singur sindicul, care represintă masa credală, are căderea de a lucra în numele și pentru această masă, însă cestiunea devine fără interes de oare ce și celor-l'alți intimați urmează a li se acorda cuvîntul pentru a susține cele-l'alte puncte din proces, prin urmare nu pot fi scoase din proces, rămînînd ca sindicul să pună conclusiuni pentru anularea ipotecei.

În ceea ce privește schimbarea epocii încetării plăților;

Avînd în vedere motivele din sentința apelată pe pe care Curtea și le însușește;

Avînd în vedere că din chiar faptul apelanților Ergas și Samuelli se constată că dînșii aveau cunoștință

de această stare de încetare de plăți cu mult mai înainte de luarea inscripțiunei ipotecare, de oare-ce falitul nu a putut să se țină de angajamentele ce și luase de a preda hârtia ce vânduse apelanților, nici de a achita la timp banii ce luase prin anticipare asupra acestei vnzării, ast-fel că bine tribunalul a fixat data de 16 Octombrie 1893 ca epoca încetării plăților falitului Esra Penhas;

Că intru cât ipototeca, a cărei anulare se cere, cade posterior acestei date este presupusă, până la proba contrară, probă ce nu s'a administrat, că este făcută în fraudă creditorilor, deci urmează a fi anulată;

Având în vedere însă că în apel, intimații, contestatorii la prima instanță, sindicul și falitul au recunoscut din creanța de lei 171,745 suma de lei 154641 bani 88 și au consimțit ca apelanții să fie verificați în această sumă ca creditorii de chirografari;

Că în afară de această recunoaștere, suma datorită de falitul Esra Penhas apelanților, se mai constată și din contractul cu data 25 Noembrie 1892, 5 Februarie, 10 Mai și 29 Septembrie 1893, din polițele cu data 10 Iulie și 1 August 1893, precum și din comptul curent;

Că prin urmare, apelanții urmează să fie verificați și admiși ca creditorii chirografari la pasivul falimentului cu suma recunoscută de 154,641, bani 88;

În ceea ce privește apelul făcut de către d-nu I. Boambă, M. I. Miercusch și Leon I. Miercusch, lichidatorii firmei I. M. Miercusch fils și Zăhăreanu & Comp.

Având în vedere că acești creditorii au fost deja verificați ca creditorii chirografari cu sumele prevzute în contractul de ipotecă, că prin apel tind a li se recunoaște calitatea de creditorii ipotecari.

Având în vedere că din momentul ce prin considerantele din hotărîrea apelată pe care Curtea și le-a însușit se stabilește în mod cert, că, în momentul când acest contract de ipotecă a fost făcut, falitul Esra Penhas era în încetare de plăți, că această stare o cunoșteau apelanții, că proba contrarie cerută de art. 722 cod. comer., nu s'a făcut de apelanți, ast-fel fiind apelul este neîntemeiat.

Pentru aceste motive redactate de d-nul membru D. Giuvaru, Curtea respinge apelul făcut de I. Boambă, M. I. Miercusch și Leon I. Miercusch în calitate de lichidatorii ai firmei I. M. Miercusch fils, în contra sentinței cu No. 1636 din 1894 a trib. Ilfov, secția comercială.

Admite în parte apelul făcut de Ergas & Samuilli în contra zisei sentințe, și, prin consecință, admite pe numiții ca creditorii chirografari la masa falimentului Esra Penhas în sumă de lei una sută cinci-zeci și patru mii șase sute patru-zeci și unu, bani 88.

Menține toate celelalte dispozițiuni ale sentinței apelate. etc.

(ss). G. E. Schina, S. Popescu, A. Atanasovici, Al. Costescu, D. Giuvaru.

CURTEA DE APPEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIA III

Audiența de la 30 Septembrie 1895

Președenția d-ului S. C. POPESCU, Membru

Deciziunea Civilă No. 200

Al. Flechthenmacher cu Ministerul de Finanțe

Pensiune. — Recompensă națională. — Dacă aceia cari au dobândit prin legi speciale pensii sau recompense naționale mai pot ei sau urmașii lor să ceară să li se reguleze dreptul la pensie dupe legea din 1890.

Toți aceia cari au dobândit prin legi speciale pensii sau recompense naționale, nu mai pot nici ei, nici urmașii lor, să mai pretindă să li se reguleze dreptul lor la pensie dupe legea din 1890 întru cât pensiunile sau recompensele dobândite se consideră definitiv liquidate.

S'a ascultat: Dl. R. D. Rosetti, avocatul apelanțului Al. Flechthenmacher, în susținerea și dezvoltarea motivelor de apel și dl. Vasile Maniu, avocatul Ministerului de Finanțe în combateri;

Curtea deliberând

Având în vedere apelul făcut de Al. Flechthenmacher contra deciziunei comisiei pentru constatarea și regularea drepturilor la pensie cu No. 174/95, prin care i s'a respins cererea de a fi așezat la pensie pentru un serviciu de 30 ani adus Statului ca profesor de violină la conservatorul de muzică și declamațiune din București;

Având în vedere că, comisiunea ia respins cererea, întemeindu-se pe deciziunea sa cu No. 892 din 9 Octombrie 1891 și pe art. 33 din legea pensiunilor civile;

Având în vedere că la 1891 dl. Flechthenmacher, a făcut o cerere identică cu cea de astăzi, care însă i s'a respins de comisiune prin deciziunea No. 892, pe motiv că numitul avea deja acordată o recompensă națională de 300 lei pe lună încă din 1881; că această deciziune, fiind rămasă definitivă prin neapelare, se opune apelanțului ca autoritate a lucrului judecat; că chiar de n'ar esista deciziunea No. 892/91 totuși după art. 33 din legea pensiunilor și art. 70 ult. alineat din regulamentul pentru punerea în aplicațiune a acestei legi, apelanțul nu se mai poate bucura de dispozițiunile legii pensiunilor, de oare-ce, având dobândită o recompensă națională printr'o lege specială, pensia sa se consideră ca definitiv liquidată și nu mai poate fi modificată pe baza legii pensiunilor;

Având în vedere că, până la 1890, pensiunile și recompensele naționale, se acordaă, nu atât din cauza serviciilor aduse Statului, ci mai mult pentru a îndulci rigorile legii pensiunilor din 1868, după care nimeni nu poate fi regulat la pensie dacă nu avea 60 ani de vârstă și cel puțin 20 ani de serviciu în funcțiunii civile; că, prin legea pensiunilor din 1890, permițându-se funcționarilor, cari n'aveau drept după legile anterioare de a se putea regula la pensie, legiuitorul a trebuit să se ocupe și de acei funcționari, care dobândiseră prin legi speciale pensii sau recompense naționale și ast-fel prin art. 33, declară că, în privința tuturilor acestora pensiunile sau recompensele dobândite se con-

sideră definitiv liquidate și titularii săi urmașii lor nu vor avea drept la nici o modificare pe baza legii din 1890;

Având în vedere că, aceiași idee reese și din art. 70 din regulamentul pentru punerea în aplicațiune a acestei legi; — că regulamentul fiind prevădută de art. 32 din lege și nedepărtându-se de la spiritul ei, el devine obligatoriu pentru instanțele judecătorești;

Că dacă legiuitorul ar fi voit să permită cumulul recompensei și al pensiunii, trebuia să o spună, ceea ce n'a făcut.

Pentru aceste motive, redactate de dl. Membru, Sc. Popescu, Curtea, respinge apelul.

(ss) Sc. Popescu, A. Atanasovici, D. Giuvaru.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI BOTOȘANI

Audiența de la 10 Octombrie 1895

Președenția d-lui M. I. CIULEIU, Președinte

Sentința No. 174/95.

Moise Grumberg cu Statul

Contravențiune la legea timbrului.—Hotelierii.—Dacă hotelierii sunt ținută a avea registrele impuse de codul de comerț comercianților. — Dacă neținerea lor echivalează cu un refuz de a le prezenta. — Dacă sunt obligați a avea timbrat registrul de pasageri.

Hotelierii, prin natura profesiunii lor, făcând parte dintre comercianți întru cât sunt impuși la patentă după gradul profesiunii, sunt ținută a avea registrele ce li se impune de codul de comerț comercianților și neținerea lor se consideră ca refuz a prezentării lor.

Tot hotelierii mai sunt ținută a avea timbrat și registrul de pasageri, și când acest registrul este netimbrat aceasta constituie o contravențiune la legea timbrului, și alegațiunea hotelierului cum că registrul de pasageri este dat oficial de poliție și prin urmare nu trebuie timbrat, nu se poate ține în seamă.

S'a ascultat d-l Schipor, avocatul apelantului în susținerea motivelor de apel și d-l D. Manea, avocatul statului în combateri.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere petițiunea înreg. la No. 10,330 de la luna Iulie 1895, prin care Moise Grumberg, hangiu din Botoșani, apelează procesul-verbal No. 4 din 28 Maiu 1895, prin care sub-inspectorul financiar Gh. D. Eliade, îl supune la 198 lei 80 bani amendă, pentru că a contravenit la legea timbrului prin faptul neținerii registrelor cerute de codul de comerț și legea timbrului,

Având în vedere susținerile apelantului și obiecțiunile avocatului statului, cum și registrul găsit la apelant;

Având în vedere că prin zisul proces-verbal, sub-inspectorul constată că apelantul ca hotelier, iaă declarat că nu are nici registrele de comerț cerute de codul de comerț și nici registrul ce li se impune ca hotelier art. 5, lit. b, din legea timbrului.

Considerând că hotelierii prin natura profesiunii lor, făcând parte dintre comercianți, întru cât sunt supuși la patentă după gradul profesiunii, sunt ținută a avea

registrele ce li se impune de codul de comerț și neținerea lor după art. 62 din legea timbrului se consideră ca refuz a prezentării lor;

Considerând că după art. 15, lit. b, din citata lege hotelierii, mai sunt obligați a avea timbrate și registre pentru pasageri;

Considerând că apelantul la inspecțiune a prezentat un registru de pasageri fără să poarte viza de timbru;

Că și prin acest fapt numitul a contravenit la legea timbrului;

Că alegațiune, că acest registru este dat, ca oficial de poliție și pentru controlul pasagerilor nu poate fi admisibilă;

Că așa fiind, apelul nefiind întemeiat câtă a fi respins.

Pentru aceste motive redactate, de d-l I. Ivașcu, membru, tribunalul respinge apelul făcut de Moise Grumberg.

Diferită opiniune

Sub-semnatul președinte, este de părerea următoare:

Având în vedere cererea No. 10,330 din 1 Iulie 1895, prin care Moise Grumberg, apelează contra procesului verbal No. 4, din 28 Maiu a. c., încheiat de sub-inspectorul financiar, pe motivul că fără drept a fost condamnat la plata amenzii în suma de 198 lei, 80 bani;

Ascultând desbaterile urmate și motivele invocate de părți;

Vedând procesul-verbal No. 4, din 28 Maiu 1895, încheiat de sub-inspectorul financiar din care reese că otelierul Moise Grumberg a prezentat inspectorului un registru de pasageri, dar care nu purta viza doveditoare că s'a conformat legii timbrului și astfel a contravenit acestei legi și este condamnat la amendă de 198 lei, 80 bani;

Având în vedere registrul prevădută în procesul-verbal a sub-inspectorului și prezentat astăzi în instanță, că el este numerotat, sigilat și parafat de șeful poliției locale și încredințat conform regulamentul comun, otelierului Moise Grumberg, în scop de a trece zilnic numele pasagerilor veniți și plecați de la otel și cu obliga de a prezenta poliției în fie-care zi un extras după registru;

Că dar un asemenea registru este impus prin regulamente comunale tutulor otelierilor, în scopul ordinei și privityei orașului, și ori-ce abatere constatată, aduce pedeapsa dictată de lege;

Că registrele otelierilor prevădute de legea timbrului în art. 15, pentru care ei sunt ținută a se conforma legii, plătind 10 bani pentru fi-care filă și care plată se constată prin viza casieriei, sunt și să înțeleg numai acele în care sunt trecute operațiunile lor comerciale, nu însă ca în specie, și registrul de pasageri impus de regulamentele comunale;

Că legea timbrului nu a putut prevedea și supune la taxe de cât acele registre ce sunt obligatoare impuse comerciantului prin cod. comer., art. 22, și care lipsind

în interesul comerțului său, nu însă oricare alte impuse de deosebitele autorități administrative în interesul lor exclusiv;

Prin urmare registrul despre care e vorba și care se deține regularitatea și controlul de la autoritatea care l' încredințează, nu poate intra în categoria registrelor impuse prin lege unui comerciant, și dar nici aș putea fi privit de legea timbrului ca existent pentru al impune taxei prevădută de art. 15 al. b.

Pentru aceste considerente, sunt de părere pentru admiterea apelului și anularea procesului-verbal.

(s) Președinte M. I. Ciulei.

CRONICA JUDICIARĂ

Cercul militar avea depusă la Casa de depuneri, în bonuri și alte efecte, suma de peste 80,000 de lei, sumă care a fost ridicată și dleapidată de fostul casier al Cercului, locotenentul Filoștrat.

Cercul militar a chemat în judecată Casa de depuneri spre a se vedea aceasta condamnată la plata acestei sume de oare-ce restituirea efectelor Cercului în mâinile lui Filoștrat în baza unor adrese purtând semnătura falsificată a președintelui clubului este ne-regulat făcută.

Afacerea, în urma câtor-va amânări, a revenit zilele trecute înaintea secției I a tribunalului Ilfov.

În ședința precedentă s'a discutat chestiunea de a se și dacă d. colonel Tell, președintele Cercului militar, poate face acțiune în numele Cercului, de oare-ce Cercul militar nu este o persoană morală recunoscută prin lege.

Tribunalul a decis că acțiunea introdusă în sensul acesta nu poate fi admisă dar a reținut cauza ca și cum acțiunea ar fi fost intentată de d. colonel Tell în numele său personal. Tot într'o ședință precedentă tribunalul a respins cererile de intervenire ale d-lor intendent Cămarășescu, maior Hiotu și alții cari depuseseră în diverse rânduri, în numele Cercului militar, efecte la Casa de depuneri ca nefiind în stare de a se judaca. Cercetarea afacerii se amânase pentru ca Casa de depuneri să fie chemată la interogatoriu.

În ședința d. colonel Tell era asistat de d. avocat Sipsomo; interesele Casei de depuneri erau reprezentate prin d. avocat Mihail Antonescu.

După ce se respinge un incident ridicat de d. Antonescu relativ la inutilitatea interogatoriului, tribunalul acordă cuvântul reprezentantului Casei de depuneri spre a ridica o chestie prealabilă.

D. Antonescu spune că d. colonel Tell n'are calitate de a cere restituirea unor efecte ce aparțin Cercului

militar. D. colonel Tell când a depus acele efecte la Casa de depuneri nu era de cât un mandatar al membrilor Cercului; prin urmare numai aceștia, orî toți împreună s'aș fie-care în parte pentru cota parte a lor pot acționa Casa de depuneri.

D. Sipsomo se miră că Casa de depuneri se servește de asemenea mijloace.

D-sa zice că d-l colonel Tell nu a depus efectele la Casa de depuneri pentru a nume persoane indicate, ci pentru o colectivitate, a cărei existență ca persoană morală s'a tăgăduit.

Simplul fapt că d-l colonel Tell a depus aceste efecte, dă dreptul acestuia a cere restituirea lor, independent dacă o asemenea depunere s'a făcut în numele său personal sau pentru un Cerc, a cărui personalitate s'a considerat de tribunal, după cererea chiar a părții adverse, ca neexistentă.

Tribunalul în ziua de 18 cor. admițind incidentul ridicat a respins acțiunea.

În unul din numerile viitoare promitem a publica această importantă hotărîre.

Anunțăm cu plăcere că cu concursul mai multor domni avocați ai baroului din București.

S'A DESCHIS

Pe cheiul Dâmboviței, vis-a-vis de Palatul Justiției
(Casa CĂNUȚĂ)

„INFORMATORUL“

Biuroù care se ocupă cu afaceri judiciare, redactări de acte de Notariat, îndepliniri de proceduri la procese în toată țara, executări de sentințe și încasări de creanțe.

Agenție specială de încredere

pentru vânzări, cumpărări și închirieri de pârvalii, case, locuri virane, moșii și păduri

Plasează bani în ipotecă și înlesnește împrumuturi la credite și particulari, sconturi, cesiuni de arendă, chirii, creanțe și drepturi de moștenire.

Face formalități de căsătorie și foi de zestre.

NB. Unul din avocați va sta în biroù la dispoziția publicului pentru consultațiuni în toate zilele de lucru de la orele 9—12 și de la 2—5 iar în zilele de sărbători de la orele 9—12.

☞ Sunt de plasat în rangul I sau după credit lei 38000, 35000, 24000, 12000, 9000 și 180000 pentru moșie în primul rang și 8000 cu 10% în primul rang fiind bani dotali ☞